

בס"ד יד' תמוז ה'תשפ"ד
הדלקת נרות - 19:27
צאת השבת - 20:17
רבנו תם - 21:11

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1216
@ השבת מכריזין על תענית יז' בתמוז.
שיחול ביום שלישי. סיום הצום 20:01.
@ סוף זמן "ברכת הלבנה" - מוצאי שבת כל הלילה.
@ ביום ראשון ט"ו תמוז, הילולת "אור החיים הקדוש",
רבינו חיים בן עטר זיע"א.

אברהם יצחק יוסף שליט

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פסטידן: "וזהו שארית"
(מיכה ה')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת בלק

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

מענייני הפרשה:

- ← בלק מלך מואב שולח שליחים אל בלעם בן בעור, כדי שיקלל את בני ישראל.
- ← בלעם מסרב בתחילה, כיוון שה' לא מרשה לו.
- ← אתונו של בלעם מדברת, בדרכו אל בלק.
- ← בלעם אומר לבלק כי אינו יכול לקלל את בני ישראל כרצונו, אלא כפי רצון האלוקים.
- ← בלעם הולך ל-3 מקומות שונים ומנסה לקלל את ישראל, אך בכל פעם יוצאת מפיו ברכה.
- ← בלעם מייעץ לבלק להחטיא את עם ישראל, ועל ידי כך יאונה להם רע (וזמרי והעם חוטאים, נענשים, ופנחס עוצר המגיפה).

"כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשירנו הן עם לבדד ישיכון..."

הגמ' בתענית (ט'). אומרת שהבאר שהלכה עם ישראל במדבר היתה בזכותה של מרים. אומר ה"חתם סופר", הדבר רמוז במילים **"מראש צורים"**, שתי אותיות הראשונות של המילה **"מראש"** - **מ**, ושתי אותיות אחרונות של **"צורים"** - **ים**, ביחד **מרים**. רמז נוסף בתהילים קי"ד ח' **"ההפכי הצור אגם מים"**, סופי תיבות **מרים**.

"ה' אלהיו עמו, ותרועת מלך בו"

כוונתו המקורית של בלעם הייתה לקלל, **"פֶלֶם"** - תכלה אותם, תכלים אותם, תבייש אותם.

ה' הפך את קללתו לברכה, במקום לקלל **"פֶלֶם"** הוא שיבח, **"מלך"**. **מלך** בהיפוך אותיות - **פֶלֶם**.

"כלם" = ראשי תיבות: **כ**, **ל**, **ב**, **מ**.
כבד - היצר שולט, **ל**ב - הרגש שולט, **מ**ח - השכל שולט.
ואילו **"מלך"** - ראשי תיבות: **מ**, **ו**, **ח**, **ל**, **ב**, **כ**.
מלך = כשהמח שולט ואח"כ הלב ולבסוף-הכבד.
יחודי הוא **מלך** "ותרועת מלך בו" !

"ויהאמר בלק אל בלעם..."

לא לחינם נאמר **"הלך זרזיר אצל עורב..."**. בלק בן ציפור (זרזיר), בלעם בן בעור, אותיות עורב. (שלמה אלביליה הי"ו)

"כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל" (כ"ג כ"ד)

לא נחש ביעקב - ר"ת: **ל**בן. מה שאמר בלעם: "כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל" - היאך אני יכול להם בכשפים? אין לך גדול מכשפים כמו אבי זקני **לבן** ולא היה יכול ליעקב בכשפיו. זהו "כי לא נחש ביעקב" - סבא, בימי לבן. הגם שבא לבן בכח הנחש.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות ארבע הצומות

א' - נאמר בזכריה: ”כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת, צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי, יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים. וּפִרְשׁוּ חֲזִ”ל, **צוֹם הָרְבִיעִי זֶה צוֹם י”ז בַּתְּמוּזָה**, כִּי חֹדֶשׁ תְּמוּזָה הוּא הָרְבִיעִי לְחֹדֶשׁ נִסָּן. **צוֹם הַחֲמִישִׁי, זֶה צוֹם תְּשַׁעָה בָּאָב**, כִּי הַחֹדֶשׁ אָב הוּא הַחֲמִישִׁי לְחֹדֶשׁ נִסָּן. **צוֹם הַשְּׁבִיעִי, זֶה צוֹם גְּדַלְיָה** שְׁחַל בְּשִׁלְשָׁה בְּתִשְׂרִי, וְצוֹם הָעֲשִׂירִי, זֶה צוֹם עֶשְׂרֵה בְּטַבָּת. וְכָל יִשְׂרָאֵל מֵתַעֲנִים בַּיָּמִים אֵלּוּ מִפְּנֵי הַצָּרוֹת שֶׁאֲרָעוּ בָּהֶם, כְּדִי לַעֲזֹר וּלְפַתּוֹחַ הַלִּבּוֹת לְדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, וַיְהִי זֶה זְכוּרֹן לְמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וּלְמַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהָיוּ כְּמַעֲשֵׂינוּ עֵתָה עַד שֶׁגִּרְמּוּ לָהֶם וּלְנוֹ אוֹתָם הַצָּרוֹת, שֶׁבִּזְכוּרֹן דְּבָרִים אֵלּוּ נִשּׁוּב לְהִיטִיב מַעֲשֵׂינוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִתְוַדּוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹן אֲבוֹתָם. (יִלְקוּט יוֹסֵף מוֹעֲדִים עֲמוּד תִּקְצוֹ)

ב' - חֲמִישֶׁה דְּבָרִים אִירָעוּ בְּיוֹם י”ז בַּתְּמוּזָה: **נִשְׁתַּבְּרוּ הַלוֹחֹת, בָּטַל הַנִּמְנֵד, הִוָּבַעָה הָעִיר בְּתִקְפוֹת חוֹרְבָן הַבַּיִת הַשֵּׁנִי, שָׂרָף אֶפֶסְטֶמוֹס אֶת הַתּוֹרָה, וְהַעֲמִיד צֶלֶם בַּהֵיכָל.**

ג' - הַכֹּל חַיִּיבִים לְהַתְעַנּוֹת בָּאַרְבַּעַה הַצּוּמוֹת הַלָּלוּ, וְאִסּוּר לְפָרוֹץ גֹּדֶר. וְאִין הַדָּבָר תִּלּוּי בְּרִצּוֹן הַקֹּהֶל. (יִבְעִי אֹמֵר חֶלֶק א' ל'ג')
ד' - כָּל הַצּוּמוֹת הַלָּלוּ מוֹתֵרִים בְּרַחֲצִיָּה וּבִסְבִּיכָה וּבִנְעִילַת הַסַּנְדַּל וּבִתְשֻׁמֵּשׁ הַמִּטָּה, חוּץ מִתְּשַׁעָה בָּאָב. וּמוֹתֵר לְהַתְרַחֵץ בַּחֲמִין בַּיָּמִי הַצּוּמוֹת, וְהַמְחַמֵּר תַּעֲיִיב. (יִלְקוּי מוֹעֲדִים עַמ' תִּקַּל)
ה' - מִי שֶׁשָּׂכַח וּבִירַךְ בְּיוֹם הַתַּעֲנִית עַל דָּבָר מֵאֵכָל, אוֹ מִשְׁקָה, יִטַּעַם מִמֶּנּוּ מִשְׁהוּ כְּדִי שֶׁגִּרְמוֹ יִהְיֶה. (יִבְעִי אֹמֵר ח”א יוֹרָה דַּעַה ס”י ד')
ו' - הַמַּתְעַנֶּה תַּעֲנִית צָבוֹר צָרִיךְ לֹמַר **”עֲנֻנִי”**, בֵּין בִּשְׁחָרִית בֵּין בִּמְנַחָה, בְּאַמְצַע שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה וּבִמְקוֹמוֹת שְׁנוּהִיגִים לֹמַר **”עֲנֻנִי”**, בְּשׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה בְּכָל הַתְּפִילּוֹת, גַּם בְּעֶרְבִית שֶׁל עֶרֶב הַתַּעֲנִית אִף עַל פִּי שֶׁאִין מֵתַעֲנִים מֵהָעֶרֶב, מִנְהַגָם נִכּוֹן עַל פִּי הַהִלְכָה. (יִבְעִי אֹמֵר א/כ ח”ו”ד. יח”ו”ד ח”ג ס”י מ”א)

ז' - אִם שָׂכַח וְלֹא אָמַר **”עֲנֻנִי”** עַד שֶׁאֲמַר **”בִּרְוַךְ אַתָּה ה'”** כְּדִי לַחֲתוּם **”שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה”**, אִינוּ רָעִי לִסְיָם **”לְמַדְנִי חוֹקֶיךָ”** כְּדִי שִׁיכּוֹל לַחֲזוֹר וּלֹמַר **”עֲנֻנִי”**, אֲלֵא יִסְיָם תַּפִּלָּתוֹ וְיֹאמַר **”עֲנֻנִי”** מִבְּלִי חֲתִימָה בְּסוֹף **”אֵלֶּכֶי נִצּוֹר”**. אֲבָל בֵּין בְּרַכַּת **”שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה”** לִ”רַצָּה”, אִין לֹמַר **”עֲנֻנִי”**, דְּהוּי הַפֶּסֶק. (יִבְי”א א' סִימָן כב)
ח' - יַחֲדִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תַּפִּילַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה עִם חֲזֹרַת הַשְּׁלִיחַ צִיבוֹר, אִף עַל פִּי שֶׁאֲמַר עַמּוֹ כָּל סֹדֶר הַקְּדוּשָׁה, אִינוּ אֹמֵר עַמּוֹ **”עֲנֻנִי”** בֵּין גּוֹאֵל לְרוּפָא, אֲלֵא ב- **”שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה”**. (יִלְקוּי מוֹעֲדִים עַמ' תִּקְצוֹ)

ט' - מוֹצִיאִים סֶפֶר-תּוֹרָה בִּשְׁחָרִית וּבִמְנַחָה וְקוֹרְאִים בְּפִרְשַׁת יוֹחֵלִי שְׁלוֹשֶׁה עוֹלָם. אֲדָם שֶׁלֹּא מֵתַעַנֶּה אִין לוֹ לַעֲלוֹת לְקִרְיַת סֶפֶר-תּוֹרָה. (יִלְקוּט יוֹסֵף עַל הַמוֹעֲדִים עֲמוּד תִּקְמ”ה)
י' - הַכְּהֹנִים נוֹשְׂאִים כְּפִיהֶם גַּם בִּמְנַחָה. וְכֵהֵן שֶׁאִינוּ מֵתַעַנֶּה לֹא יֵשֵׁא כְּפִיו, וְיֵצֵא לַחוּץ בַּעַת נְשִׂיאת כְּפִים. (יִלְקוּי מוֹעֲדִים עֲמוּד תִּקַּל)
יא' - פֶּשֶׁט הַמְּנַחָה בָּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁמַנִּיחִים תַּפִּילִין בְּתַעֲנִיּוֹת צָבוֹר **בִּשְׁחָרִית בַּלָּבַד**. וְיֵשׁ שְׁנֵהוּ לְהַנִּיחַ תַּפִּילִין גַּם בִּמְנַחָה שֶׁל תַּעֲנִיּוֹת צָבוֹר, כְּדִי לְהַשְׁלִים מֵאָה בְּרִכּוֹת, אֲדָךְ לֹא רָאִינוּ כִּיּוֹם שֶׁנִּהְיָ כֵּן בָּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֵנַח לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל. (יח”ו”ד ח”ב ס”י סז)
יב' - מַעֲיָקָר הַדִּין מוֹתֵר לַעֲשׂוֹת חוֹפָה בְּתַעֲנִיּוֹת צָבוֹר אִף בִּשְׁחָרִית, כְּגוֹן בְּצוֹם גְּדַלְיָה, עֶשְׂרֵה בְּטַבָּת וְצוֹם י”ז בַּתְּמוּזָה. אֲלֵא שְׁעָדִיק יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת חוֹפָה בְּמוֹצָאֵי הַצּוֹם לְאַחֵר צֹאת הַכּוֹכָבִים. (שו”ת יִבְעִי אֹמֵר חֶלֶק ו' חֶלֶק אָבִן הָעֶזֶר סִימָן ז')

וְחֶלֶק ב' חֶלֶק יוֹרָה דַּעַה סִימָן כד סק”ד)

יג' - הָיִשׁן שֶׁנֶּת קֶבֶעַ (חֲצִי שְׁעָה) בְּלִיל הַתַּעֲנִית וְקַם לִפְנֵי עֲלוֹת הַשַּׁחַר, אִסּוּר לוֹ לֵאכּוֹל וּלְשִׁתּוֹת - אֲלֵא אִם הִתְנַה לִפְנֵי כֵן. (יִבְעִי אֹמֵר חֶלֶק ה' ס”י כב סק”ה)

יד' - חוֹלָה שֶׁאִין בּוֹ סִכְנָה, פְּטוֹר מִלְּהַתְעַנּוֹת. וְכֵן חוֹלָה שֶׁנִּרְפָּא אֲדָךְ עוֹדֵנוּ חֹלֵשׁ, כָּל זְמַן שֶׁיֵּשׁ חֲשֵׁשׁ שֶׁאִם יֵצֵא יַחֲזוֹר לְחוֹלּוֹ, פְּטוֹר מִלְּהַתְעַנּוֹת. וְכֵן זְקִנִּים וְתַשׁוּשֵׁי כַח שֶׁמִּצְטָעֵרִים בְּתַעֲנִיּוֹת, פְּטוֹרִים. (יִלְקוּט יוֹסֵף עַל הַמוֹעֲדִים עֲמוּד תִּקְלָא)

”מַבָּל מַלְמַד” הַשְּׁכֵלֶת”

”וְהוּא רוֹכֵב עַל אֲתוֹנָן, וְשִׁנֵּי זַעֲרִיו עֲלוּ”

בְּמִסְכַּת אֲבוֹת נֹאמַר: **”כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בִּידוֹ שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים הַלָּלוּ - מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל אֲבֵרָה אֲבִינוּ: נֶפֶשׁ שְׁפֵלָה (מִסְתַּפֵּק בְּמָה שֵׁשׁ לוֹ). עֵין - טוֹבָה (הַכוּוֹנָה שֶׁאִינוּ מִקְנָא בְּאַחֲרִים). רוּחַ נְמוּכָה (בַּעַל עֲנוּוָה וְצוּנָה). אֲבָל מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ: עֵין רַעָה (שֶׁמִּקְנָא בַּחֲבָרוֹ). רוּחַ גְּבוּהָה (מִתְנַשֵּׂא בְּגֵאוּוֹה עַל סִבִּיבָתוֹ).**

וְנֶפֶשׁ רַחֲבָה (בַּעַל תְּאוּוָה) - ”מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל בַּלֵּעַ הָרִשְׁעָ”.

אֹמֵר בַּעַל ”חִידוּשֵׁי הַרִי”ס”: **”הָרִי בִּשְׁנֵי הַמִּקְרִים, גַּם אֲצֵל אֲבֵרָהּ וְגַם אֲצֵל בַּלֵּעַ מוֹפִיעִים שְׁנֵי נֶעֱרִים.**

אֲצֵל בַּלֵּעַ נֹאמַר: **”וְהוּא רוֹכֵב עַל אֲתוֹנָן, וְשִׁנֵּי זַעֲרִיו עֲלוּ”**. וְאֲצֵל אֲבֵרָהּ אֲבִינוּ כְּתוּב: **”וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי זַעֲרָיו אִתּוֹ”**

בְּמִילָה **נֶעֱרַ** - יִשְׁנוּ רָמִזׁ לְשֹׁלֵשׁ הַתְּכוּנוֹת הַמְּנוּגָדוֹת אֲצֵל שְׁנֵי הָאִישִׁים: **נֶעֱרַ** - רָאשֵׁי תִיבוֹת: **נֶפֶשׁ, עֵין, רוּחַ**. אֲצֵל אֲבֵרָהּ: **נֶפֶשׁ שְׁפֵלָה, עֵין טוֹבָה, רוּחַ נְמוּכָה**. וְאִילוּ אֲצֵל בַּלֵּעַ: **נֶפֶשׁ רַחֲבָה, עֵין רַעָה, רוּחַ גְּבוּהָה**. עַל פִּי הַסֵּבֶר זֶה כָּל אֶחָד מֵהָאִישִׁים לִפְנֵי יִצְיָאָתוֹ לְדֶרֶךְ לִקַּח אֹתוֹ אֶת תְּכוּנוֹתֵיהֶם הַנִּפְשִׁיּוֹת. אֲבֵרָהּ לְמַלֵּא אֶת רִצּוֹן ה' וְאִילוּ בַלֵּעַ, לְהַפֵּר אֶת רִצּוֹן הַקִּבְי”ה.

10 קְלָלוֹת בִּיקֶשׁ בַּלֵּעַ לְקַלֵּל וְיֵצֵא מִבְּרִד:

א. שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּיִשְׂרָאֵל בְּתֵי כְּסִיּוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת - וְעַל כֵּן הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”מָה טוֹבוֹ אוֹהֵלֶיךָ יַעֲקֹב”**.

ב. שֶׁלֹּא תִשְׁרַה שְׁכִינָה עֲלֵיהֶם - וְעַל כֵּן הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”וּמִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל”**.

ג. שֶׁלֹּא תִהְיֶה מַלְכוּתָן נִמְשַׁכֶּת - הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”כִּנְחָלִים נְטִי”**.

ד. שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם זִיתִּים וְכֶרֶמִּים - הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”כִּגְנוֹת עֲלֵי נֹהַר”**

ה. שֶׁלֹּא יִהְיֶה רִיחָן נוֹדֵף - הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”כֹּאֵהֲלִים נֹטֵעַ ה'”**

ו. שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם מַלְכִּים בַּעֲלֵי קוֹמָה - הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”כֹּאֲרָזִים עֲלֵי מִים”**

ז. שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם מֶלֶךְ בֶּן מֶלֶךְ - הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”זִיז מִים מְדַלִּיו”**

ח. שֶׁלֹּא תִהְיֶה מַלְכוּתָן שׁוֹלֵטָה בְּאוֹמוֹת - הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”וַיִּזְעֻר בְּמִים רַבִּים”**

ט. שֶׁלֹּא תִהְיֶה עֲזָה מַלְכוּתָן - הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”וַיִּרֶם מֵאֵגֶר מַלְכוֹ”**

י. שֶׁלֹּא תִהְיֶה אִימַת מַלְכוּתָן - הַקִּבְי”ה שֶׁם בִּפְּנֵי: **”וַיִּתְנַשֵּׂא מַלְכוּתוֹ”**.

”שׁוֹאֵל וּמַשִּׁיב בַּהֲלָכָה”

שֶׁאֵלָה: רָאוּבֵן אֲכָל סֵעוֹדַת שַׁבַּת וְחָשַׁב שֶׁאִין עוֹד מְנָה, וְנָטַל דִּיּוֹ ל-”מִים אַחֲרוֹנִים”. לְבִסּוֹף רַעֲיִיתוֹ הִגִּישָׁה לוֹ עוֹד מְנָה. הָאֵם יִכּוֹל לֵאכּוֹל, אוֹ שֶׁצָּרִיךְ לְבַרֵךְ **”בְּרַכַּת הַמּוֹזוֹן”**?

תְּשׁוּבוֹת עִם מִקּוֹר, נִיתֵן לְשִׁלּוֹחַ לְאִימַל:

avivagel123@gmail.com

כָּל הָעוֹנָה תְּשׁוּבָה נִכּוֹנָה עַד יוֹם שְׁנֵי בִּשְׁעָה 19:00, כִּנְסָה לְהַגְרֵלָה עִם פֶּרְסִים יִקְרִי עֶרֶךְ.

כל מה שאדם עושה לעצמו הוא עושה

סיפר הרב יואל גולד:

"כל מה שאדם עושה לעצמו הוא עושה"

המשפט המדהים, קיבל אצלי משמעות מיוחדת כאשר שמעתי את הסיפור הבא מפיה של בעלת המעשה, נערה בשם חנה אשר באה מקליפורניה ללמוד לימודים תורניים בארץ והשתתפה בסמינריון של "אש התורה". חנה מקבלת טלפון מחברתה שבאה עמה מחו"ל ומתארכת בחיפה, המבקשת ממנה בדחיפות אם תוכל ללכת לצלם עבורה תמונה מזוית מסוימת בהר הבית. אותה חברה נזקקה לתמונה זאת בשביל עבודה שהיא מכינה על בית המקדש העתידי להיבנות במהרה, ואת התמונה אפשר לצלם בהר הזיתים, המשקיף על קברו של "אור החיים הקדוש", רבינו חיים בן עטר זיע"א. חנה לא יכלה לסרב לחברתה הטובה, ואפילו שלא חשה בטוב, נסעה לכיוון שער שכם, שם ירדה מהאוטובוס כדי לעלות על אוטובוס אחר הנוסע להר הזיתים. חנה לא ידעה כל כך עברית, וגם לא ידעה כלום ממנה שקורה כאן בארץ. היא גם לא התמצאה בצבעי האוטובוסים הישראליים. היא זכרה דבר אחד, שהצבע של הישראליים זה כחול לבן... ולכן כשהגיע אוטובוס בצבע כחול-לבן היא עלתה עליו.

למי שלא יודע, אלו אוטובוסים לערבים בלבד.

ישבה באוטובוס ולא ראתה מימינה ומשמאלה ומי יושב לצידה. היא התישבה ונרדמה. אחרי חצי שעה התעוררה וזכרה שהנסיעה אמורה לקחת 5 דקות, והסיקה מכך שכנראה פספסה את התחנה הנכונה. בתחנה הבאה היא ירדה אפוא מהאוטובוס וחצתה את הכביש כדי למצוא תחנה לכיוון ההפוך שממנו באה. רק אז היא שמעה לב היכן היא נמצאת – עמוק עמוק במזרח ירושלים, בתוך כפר ערבי, ושם אין אוטובוסים סדירים בחזרה למרכז העיר. בנוסף, היה זה בדיוק הערב הראשון של הרמדאן, הרחוב שקט ללא נפש חיה וכרזות ופוסטרים ממלאים את הקירות, כולם בערבית. הפחד החל לחלחל בה. בכל פוסטר היה נדמה לה כאילו כתוב שם "מוות ליהודים..."

לאחר שקלטה כי היא נמצאת במקום סכנה, הוציאה מיד את הפלאפון שלה כדי לבקש עזרה, אבל אז גילתה לחרדתה כי אין סוללה, והנייד כבוי ללא אפשרות להתקשר לאף אחד...! היא נכנסה לחץ אדיר. מה עושים? האם יש סיכוי שהיא תצא מכאן בחיים!! ומה עושה יהודי בעת צרה? היא החליטה לומר כמה פרקי תהילים וביקשה מהצדיק "אורח חיים הקדוש" שיצליח את דרכה.

לאחר מכן, תוך כדי הרהורים נוגים, היא הגיעה למסקנה שעליה לנסות את מזלה ולנקוש בדלת אחד הבתים – היא תחפש בית מטופח עם דשא מסביב, ללא כיתובים וכרזות, בתקווה שדיירי בית שכזה הינם פחות קיצוניים ומסוכנים – ותציג את עצמה כפרו-פלסטינאית, סטודנטית מקליפורניה שרוצה לכתוב עליהם כתבה, והיא כמובן תדבר רק באנגלית ללא שמץ הגיה של עברית.

כאשר מצאה בית שהיה נראה לה מתאים, היא ניגשה אליו ונקשה בדלת. אשה עם כל ה"שמונה בגדים" של הערביות פותחת לה, ולתדהמתה... היא פורצת בקריאה נרגשת: "חנה.....!" "חנה.....!"

חנה היתה בהלם מוחלט! איך אשה זו זיהתה אותה?

מי מכיר אותה כאן, ועוד בשמה הפרטי? אולם לא היה לה זמן למחשבות. האשה גוררת אותה לתוך הבית, מחבקת אותה, ומראה לה כרטיס:

"חנה, עוד יש לי את הכרטיס שלך!", היא אומרת.

ואז נזכרה חנה מי היא אותה אשה. חצי שנה קודם היא ערכה סמינריון ל"אש התורה" במלון "המלך שלמה" ושהתה שם קרוב ל-3 שבועות. כאשר באה למלון היא החליטה להצטייד בפנקס בו תרשום מילות ברכה והוקרה לכל עובד מצוות המלון שתרגיש שעליה להודות לו. לא סתם 'תודה' סתמית, אלא מפורטת, על השירות הספציפי שהעניק לה בשהותה במלון. במהלך שלושת השבועות של שהותה במלון היא גמרה פנקס שלם מעוטר וצבעוני...

לכל אחד מצוות המלון היה לה מה לכתוב. כל אחד קיבל ממנה מכתב מיוחד של הכרת טובה, עם שמו הפרטי. אם זה מלצרית, מנקה או טבחית, לכולם כתבה מכתב תודה. זה לא עולה כסף. אין לה אפשרות לתת טיפ, אז היא נותנת "תודה..."

היא לא הבדילה בין עובדות ערביות או יהודיות. היא אף נזכרה בהרצאה אחת ששמעה, שאפילו שמאי הזקן שהיה דוחף באמת הבנין, אמר שצריך לקבל כל אדם בסבר פנים יפות, כולל גויים. וכך, הרבה שמות של עובדות ערביות הופיעו גם כן בפנקס התודות שלה. בארוחת בוקר של היום האחרון היא שמעה לב שיש עובדת חדשה. היא נגשה אליה ואמרה לה שהיא נראית חדשה, והתעניינה בשמה ומעשיה.

העובדת החדשה הציגה את עצמה, וסיפרה שהיא מתעתדת ללמוד רפואה ולכן עובדת בלילה כדי לממן את הלימודים. הרבה מבני משפחתה עובדים גם במלון, והם סידרו לה את העבודה הזו. חנה הוסיפה גם את שמה של העובדת הערבייה בפנקס שלה. ולפני שעזבה נתנה לכל עובד את המכתב שהכינה עבורו.

זו היתה האשה שפגשה עכשיו כאן, בכפר הערבי. האשה כל כך שמחה לפגוש את חנה! היא היתה בטוחה כי היא הגיעה במיוחד לבקר אותה ואת משפחתה... היא הכניסה אותה למטבח, שם ישבו כל המשפחה ואכלו את סעודת הרמדאן, וכולם זכרו אותה מהמלון ושמחו לראותה.

היא ישבה עימם כמה דקות ואחר כך התעניינה אם יש אוטובוס בחזרה. הם ענו לה בשלילה, אבל הדודה אמרה שהיא תיקח אותה עד התחנה ברח' שמעון הצדיק ומשם יש לה דרך חזרה.

כשהגיעו לביקורת גבולות, הבחין אחד החיילים בנוסעת היהודיה ובנות לווייתה הערביות, ושאל: "הכל בסדר?!" והיא ענתה לו שהכל בסדר והאנשים האלו "חברים שלה..."

כך בנסי נסים זכתה לצאת ממקום הסכנה בחיים ובשלום!

המסקנה מהסיפור:

מלבד השגחה פרטית מופלאה יש כאן מסר מיוחד על חובת הכרת הטוב, ועל כך שכל מה שאדם עושה – לעצמו הוא עושה.

תודה מגיעה לכל אדם, ולא משנה מי, מה, ומתי. כמה נעלה ומאושר הוא האדם שמסתובב בעולם בהרגשה שאף אחד לא חייב לו כלום, והוא מלא תמיד בתחושת הכרת טובה לכל סובביו! (הרב פנחס זרביב שליט"א)

האם האתון של בלעם חיה עד היום ?

המשנה באבות ה', משנה ו אומרת: "עֲשָׂה דְבָרִים נְבָרָא
בְּעָרְב שְׁבֵת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, וְאֵלּוּ הֵן, פִּי הָאָרֶץ, וּפִי הַבָּאָר, וּפִי
הָאֵתוֹן, וְהַקֶּשֶׁת, וְהַמָּנָן, וְהַמְּשִׁיחַ, וְהַשְּׁמִירָה, וְהַקֶּתֶב, וְהַמִּקְתָּב,
וְהַלְלוּתוֹת..." האתון הזאת זכתה להקים בית. התחתנה עם
חמור, ולהם נולדו ילדים... ומהילדים האלה, נולדו נכדים,
נניים ובני נניים... עד שחמור אחד ממשפחת האתון, הגיע
לאברהם אבינו, ועל החמור הזה, רכב אברהם אבינו בדרכו
לעקידה. היה ביד אברהם אבינו והגיע למשה. אברהם
מסרו ליצחק, ויצחק ליעקב, ויעקב ללוי, ולוי לקהן, וקהן
לעמרם ועמרם למשה, וכשברח משה מפני פרעה, רכב עד
למדנין, וכשחזר לקחת את אשתו למצרים, הרכיב אותה
על החמור, וכשעלה משה להר נבו למות, לקח עמו את
החמור ונישאר עם החמור בהר נבו, וממתין עד שיבוא
מלך המשיח. בהמות שאכלו מעץ הדעת, הם אלו שנבראו
לפני חטא אדם הראשון... חוה נתנה לכל החיות לאכול
מעץ הדעת. זה היה בשעה העשירית של היום הראשון
לבריאה... האתון של בלעם, ואילו של אברהם נבראו
שעתיים לאחר מכן, בערב שבת בין השמשות. להם חוה,
לא נתנה לאכול מעץ הדעת, לכן הם יכולים לחיות!...

"בניך בשתילי זתים" - חינוך

הצילו, החופש הגדול הגיע!

בעוד שרוב הילדים נרגשים ושמים מהחופש הגדול, עבור
רוב ההורים חופשת הקיץ של הילדים מבית הספר לרוב
אינה מסמלת את בואה של תקופה רגועה.
למעשה, ההפך הוא הנכון – החופש הגדול מזמן להורים
שלל אתגרים, החל משעמום וצורך בלתי נגמר להעסיק את
הילדים, וכלה בריבים הנוגעים בגבולות מסויימים.
אז לקראת החופש הגדול, יש דרכים להתמודדות שיסייעו
להתכונן לחופש ולהפחית מתחים, קונפליקטים וחוסר
ודאות עם הילדים!
שמרו על שגרה וגבולות במידת האפשר. אף על פי שכולנו
אוהבים חופש, בפועל כל הילדים (וגם המבוגרים)
מתפקדים טוב יותר כאשר ישנה שגרה וגבולות ברורים.
תחת שגרה, קל לנו יותר לדעת מה עומד לקרות, מה הם
הכללים ואיך למצוא חופש נעים.
יש לציין כי אצל ילדים המתמודדים עם קשיים
התפתחותיים או רגשיים, הצורך במסגרת ברורה הוא
גבוה במיוחד. ללא מסגרת, ילדים אלו נוטים לחוות יותר
חרדה, התקפי זעם וכן רגסיה כללית בהתנהגות.

עשרים וארבע שנים משדרים
את שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל"
משדר בלוויין בכל מוצאי שבת
את שיעורו של הראשון לציון
הרה"צ יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
רח' הששיאם 3 יבנה
בשעה 21:30 השיעור יוקרן
על גבי מסך ענק, בע"ה תקיים
סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

רפואה שלמה
אלכיר אברהם
בן דליה
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרנ"ב אבריה
ושש"ה גידיו.
יחזור לאיתנו
ויזכה לשנים
רבות וטובות
ונעימות

כל הישועות והברכות
למשפחת גמזו-ל טובה
שתרמו לטעודה הרביעית בלוויין
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
לרפואת והצלחת כל ילדיהם
כתנניה וכלותיהם,
נכדיהם וכל משפחתם.
שיזכו בפרנסה טובה, אושר
יתגשמו משאלותם לטובה
ויורו נחת מכל יוצאי חלציהם
להבדיל לעי"ן
זליכה בת חנה ז"ל

רפואה שלמה
מרים סוכר
בן דליה
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרנ"ב אבריה
ושש"ה גידיו.
יחזור לאיתנו
ויזכה לשנים
רבות וטובות
עם בעלה
שרלי

פרכה והצלה
מנשה ידבורה יצחק-פור
שיזכו רפואה שלמה,
בפרנסה טובה, אושר
ושלווה. יתגשמו כל
משאלות ליבם לטובה
ולברכה, לאורך שנים
רבות טובות ונעימות
וזיווג לאורית
זרע קודש לאליה ושראל
לרפואת אברהם בן אורה

פרכה והצלה
מאיר ודניה אבוטובל
זכות תרומתם לעלון
שיזכו לפרנסה טובה,
רפואה והצלחה שיראו
נחת מיוצאי חלציהם.
יתגשמו כל משאלות
ליבם לטובה ולברכה.
וברכה והצלחה
לכל ילדיהם
שיזכו לזיווג הגון

כל הישועות והברכות
לנשים טובה בכורי
שתרמו לטעודה הרביעית בלוויין
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
שיתברכו בפרנסה שלמה
ובכל מילי דמיטס ברוחניות
ובגשמיות, פרנסה טובה
אושר נחת ושלווה
לרפואת הדד בת מרים
טובה בת דבורה אושר בן חמדה
לרפואת ניסים בן סולטן
לע"נ משה בן סולטן ז"ל

רפואה שלמה
רפואה שלמה
ל טובה בכורי
ל טובה בכורי
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרנ"ב אבריה
ושש"ה גידיו.
יחזור לאיתנו
ויזכה לשנים
רבות וטובות
עם בעלה
ניסים

רפואה שלמה
רח"ל דדה
בת בתיה
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרנ"ב אבריה
ושש"ה גידיו.
יחזור לאיתנו
ויזכה לשנים
רבות וטובות
ונעימות

במלאת 12 חודשים
לע"נ הצנועה והענוה
זליכה
גמזו-ל טובה
בת חנה ואברהם ז"ל
ביום חמישי ט"ו תמוז
18:30 עליה לבית העלמין
19:15 - מנחה, דברי תורה
ברכות, ערבית
וסעודת מצווה
בבית הכנסת "בוכריס"
רח' שבזי יבנה

לע"נ הצנועה והענוה
יוסף יצחק-פור
בן אברהם ומרים ז"ל
ביום שיש"כ תמוז
08:00 עליה לבית העלמין
30:30 שימליץ טוב
בעד כל ילדיו
ומשפחתו

לע"נ הצנועה והענוה
רחל מוסאי
בת מרדכי וביבי ז"ל
ביום שני ט"ז תמוז
18:15 עליה לבית העלמין
19:15 - מנחה, דברי תורה
ברכות וערבית בבית
אברהם ויוכבד מוסאי

רפואה שלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-
שלמה לארי בן מרים הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
שבת מוסאי בן נהיית הי"ו
יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו
אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת
נהיית ישראל בת שרה מנב"ת
ירחן-רחל בת גיראן מנב"ת
מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת
ליליה הורני בת מרי מנב"ת

אברהם יגל בן רעות הי"ו
יוסף אהרני בן ביבי הי"ו
שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושודיא הי"ו
שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת
חנה דודי בת שרה מנב"ת
דינה מוסאי בת חנה מנב"ת
דליה נסימה בת גורג'יה מנב"ת
בהטרי ארשאבן בת נובר מנב"ת
דינה לארי בת סולטנה מנב"ת
מרדכי נאמן בן חנה וציון הי"ו

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל
יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל
בצלאל לביא בן שודיה ויחיא ז"ל
משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל
גיאת יעקוב בת גולשן ז"ל
נעימה מצליח בת חביבה ז"ל
בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

נריה שאער הי"ד בן ענת וראובן הי"ו
אריאל וולפסלס הי"ד בן רחל הי"ו
רבקה סיידי בת שרה ז"ל
ירדנה סופר (גריפ) בת יהודית ז"ל
יהודה אסגלי בן בעיז ואיבז ז"ל
ורדה גראל בת נעימה ז"ל
זליכה במזל-ל טובה בת חנה ז"ל
פרחה אסדגי בת סולטנה ז"ל
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו